

„Kaj se ti sanja? Jaz te ne poznam. Lažeš, zajec; rad bi se rešil in mene okanil.“

Volk ga je davil naprej in mu lomil kosti. V zadnjem trenutku zajec še žalosten vzdihne: „Nehvaležnost je plačilo sveta.“

Volk se je pa smejal in kliknil: „Za plačilo te — pojem.“ Močnejša je lakot kot hvaležno srce.

Ivo Blažič.

22. Metuljčka.

Veselo sta frčala metuljčka od cvetke do cvetke ter srkala sladki sok iz njih. Pa pride po potu deček z mrežo za metulje.

„Beživa!“ reče starejši metulj svojemu mlajšemu bratcu. „Ali ne vidiš; da se nama približuje deček z mrežico? Uloviti naju hoče. Beživa!“

Toda mlajši ga noče slušati in reče: „Kje je še deček! Preden pride semkaj, baš še lahko izsrkam tej cvetki sok. Tako dobrega ima! Še nikoli ni dobil moj želodček tako sladke hrane! Dobro mi tekne.“

Bratec ga prosi, svari. Pa zastonj mu je pravil, da se deček z mrežico boljbolj približuje. Naj pusti sok, saj ga še drugod dobi. Zastonj mu je prigovarjal, naj beži. Ko nič ne pomaga, zbeži starejši, da si reši vsaj lastno življenje, pa mu še enkrat zakliče: „Zakaj me ne ubogaš? Beži! Zadnji čas je! V sužnosti se bodeš žalosten spominjal veselih prostih dni. Kaj ti pomaga, če sedaj nekaj trenutkov uživaš veselje, ko bodeš pa plačal ta kratki užitek z zlato svobodo, morebiti celo s svojim življenjem!“

Te besede so genile mladega sladkosnedeža. Hotel je odleteti. A bilo je že prepozno. Deček ga je že imel v svoji mreži.

Zoran.

23. Smrečica.

V gori je rastle smrečica,
Vitka in ravna kot svečica;
Veje zelene razstirala,
Svoje sestrice prezirala.

„Čujte, sestrice me, kaj govorim:
Kakor gotovo tukaj stojim,
V gori zeleni enake mi ni,
Ki bi dosegla moje moči.“

Veter zapiha, kljubujem mu,
Blisk se zabliška, svetujem mu:
Beži, kar beži, ne bodi nor,
Tvojim šalam je dober — bor.

Močna sem jaz, še močnejša kot hrast,
Torej, sestrice, skazujte mi čast;
Krepko nad vami bom vladala
Včasih s povelji obkladala . . . “

Smrečica še govorila je,
Svoje vrline slavila je,
Pa je prišel v zeleni hlad
Z jeklom na rami fantič mlad.

Prvič se jeklo zablešči —
Smrečica mlada zaječi,
Drugič se jeklo zablešči,
Smrečica strta na tleh leži.

Marijan.

